

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200168
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8520200168.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 proti žalovanej: D. S., nar. X.XX.XXXX, bytom V. nad W. XXX, právne zastúpená: JUDr. Martin Landl, advokát, Rázusová 47/4825, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 264,37 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti zaplatenia sumy 247,37 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 1,85 eur **z a s t a v u j e**.
- II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 17,- eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žalobcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania proti žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 7.2.2020 domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 264,37 eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 1,85 eur, predstavujúce uhradené poštové sadzby a nahradiť mu trovy konania s tým, že ide o pohľadávku predstavujúcu neuhradené úhrady za služby verejnosti podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z., o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o úhrade za služby verejnosti“) za obdobie od 1.1.2011 do 30.11.2019.

2. Súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel a vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 6C/8/2020 zo dňa 1.4.2020, ktorý bol žalovanej spolu so žalobou a jej prílohami doručený dňa 26.5.2020. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná v zákonnej lehote dňa 3.6.2020 odpor. Namietala, že ešte pred doručením platobného rozkazu sa so žalobcom dohodla na splátkovom kalendári, ktorý dodržiava, preto považuje nárok žalobcu za nedôvodný. Uviedla, že nedoplatku na úhrade si bola vedomá, avšak k nedoplatku došlo v dôsledku zdevastovania jej bytu škodovou udalosťou - vytopením splaškami a následným neužívaním bytu. Tiež poukázala na skutočnosť, že vyrovnanie nedoplatku sa prostredníctvom jej brata pokúšala so žalobcom riešiť už od 24.1.2020, kedy žiadala o vyčíslenie celkovej výšky nedoplatku. Na základe vyššie uvedeného splátkového kalendára došlo k úhrade dvoch splátok v celkovej výške 197,- eur. Vzhľadom na uvedené namietala, že vznik celého konania bezdôvodne zapríčinil žalobca, nakoľko podal návrh na vydanie platobného rozkazu napriek rokovaniu o úhrade nedoplatku. Žiadala preto zrušenie platobného rozkazu, zamietnutie žaloby v celom rozsahu a priznanie náhrady trov konania. Uznesením sp. zn. 6C/8/2020 zo dňa 11.6.2020 bol platobný rozkaz sp. zn. 6C/8/2020 zo dňa 1.4.2020 zrušený z dôvodu podania odporu žalovanou.

3. Žalobca sa k odporu žalovanej vyjadril podaním doručeným súdu dňa 28.9.2020, pričom poukázal na skutočnosť, že písomnú výzvu v zmysle § 10 ods. 2 zákona o úhrade za služby verejnosti žalovaná prevzala dňa 27.11.2019. Žalovaná zaplatila sumu 249,22 eur v 4 úhradách, a to dňa 16.4.2020 úhradu vo výške 83,- eur, dve úhrady dňa 2.5.2020 jedna vo výške 15,- eur a druhá vo výške 99,- eur a dňa 20.7.2020 učinila úhradu vo výške 52,22 eur. Nakoľko žalovaná nezaplatila nedoplatok do 30 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy, s poukazom na § 10 ods. 3 zákona o úhrade za služby verejnosti, je povinná zaplatiť aj pokutu vo výške 17,- eur. Vzhľadom na uvedené žalobca vzal žalobu späť v časti zaplata sumy 249,22 eur, čo predstavuje úhradu istiny vo výške 247,37 eur a poštových sadziab spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eur a naďalej sa domáhal zaplata pokuty vo výške 17,- eur a náhrady trov konania.

4. Žalovaná podaním doručeným súdu dňa 22.12.2020 vyjadrila súhlas s čiastočným späťvzatím a uviedla, že nakoľko došlo k úhrade zameškaných platieb na základe dohody o splátkovom kalendári, má za to, že žaloba bola podaná predčasne a bezdôvodne, preto považuje aj zaplata pokuty za neodôvodnené. Žalovaná žiadala súd žalobu vo zvyšnej časti zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania vo výške 100 %.

5. Podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 eur.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiadala, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Nakoľko v zmysle vyššie citovaných ustanovení CSP boli splnené všetky podmienky súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, pričom oznam v zmysle § 219 ods. 3 CSP bol zverejnený dňa 3.5.2021 na úradnej tabuli súdu ako i na webovej stránke súdu, a to že dňa 17.5.2021 o 8.45 hod. bude vo veci verejne vyhlásený rozsudok.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov, za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

8. Výzvou zo dňa 4.11.2019 (č.l. 3-4) žalobca vyzval žalovanú na zaplata nedoplatku vo výške 249,22 eur, vyčíslenému ku dňu 30.11.2019, v lehote najneskôr do 30 dní od doručenia výzvy. Zároveň bola žalovaná predmetnou výzvou upozornená, že v prípade nezaplata nedoplatku v plnej výške v lehote 30 dní, žalobca si nárok uplatní na súde spolu s pokutou 17,- eur v zmysle § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z. z., a súdnym poplatkom v zmysle zákona č. 71/1992 Z. z.. Súčasťou výzvy bol aj prehľad predpisov a platieb. Výzvu prevzal splnomocnenec žalovanej dňa 27.11.2019 (č.l. 8). Z prehľadu predpisov a platieb (č.l. 5-7) súd zistil, že žalovaná mala za obdobie od 01/2011 do 11/2019 predpísané mesačné platby vo výške 4,64 eur, čo celkovo predstavovalo sumu vo výške 499,78 eur, pričom za uvedené obdobie zaplatila sumu 250,56 eur. Nedoplatok predstavoval sumu vo výške 247,37 eur. Za úradnú zásielku si žalobca tiež uplatnil sumu vo výške 1,85 eur, čo vyplýva z potvrdenia tarifnej ceny za úradnú zásielku (č.l. 9).

9. Z mailovej komunikácie predloženej žalovanou mal súd za preukázané, že žalobca akceptoval žiadosť žalovanej o postupné uhradenie nedoplatku na 3 mesiace, pričom z informácie o nedoplatku vyplýva, že žalovaná sa zaviazala uhradiť nedoplatok vo výške 296,64 eur, a to s dátumom splatnosti 15.4.2020 platbu vo výške 98,- eur, dátumom splatnosti 15.5.2020 platbu vo výške 99 eur a dátumom splatnosti 15.6.2020 platbu vo výške 99,- eur. Žalovaná zaplatila dňa 15.4.2020 sumu vo výške 83,00 eur, dňa 28.5.2020 dve platby vo výške 99,00 eur a vo výške 15,- eur a dňa 20.7.2020 sumu vo výške 52,22 eur, čo vyplýva aj z predložených dokladov o bezhotovostnej úhrade z účtu v banke predložených žalovanou (č. l. 33). Vzhľadom na uvedené úhrady zo strany žalovanej vzal žalobca žalobu v časti o zaplata sumy 244,18 eur späť, zotrval však na nároku o zaplata pokuty vo výške 17,- eur, ako aj na náhrade trov konania.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

10. Podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z., platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

11. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z., platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac. Platiteľ podľa § 3 písm. a), ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto, ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. c).

12. Podľa § 7 ods. 1, 2, 3 zákona č. 340/2012 Z. z., povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom. Úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Úhradu možno zaplatiť jednorazovo za štvrťrok, polrok alebo rok; platiteľ je povinný zaplatiť úhradu do posledného dňa prvého kalendárneho mesiaca obdobia, za ktoré sa táto úhrada platí.

13. Podľa § 10 ods. 1, 2, 3 a 5 zákona č. 340/2012 Z. z., platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady. Ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady. Ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17,- eur.

14. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

15. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

16. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

17. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

18. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Súd dospel k právnomu záveru:

19. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca je v zmysle zákona č. 340/2012 Z. z., aktívne legitimovaný na uplatnenie nároku vyplývajúceho z cit. zákona, teda nároku z nezaplatenej úhrady za poskytovanie služieb verejnosti v sume 247,37 eur, pokuty v sume 17,00 eur a poštovej sadzby súvisiacej s vymáhaním pohľadávky v sume 1,85 eur. Súd konštatuje, že nebolo zistené, aby bola žalovaná oslobodená od úhrady, resp. že by platila úhradu na inom odbernom mieste a aby zároveň túto skutočnosť oznámila žalobcovi v zmysle zákona. Výška mesačnej úhrady za služby verejnosti je zo zákona 4,64 Eur.

20. V priebehu konania vzal žalobca žalobu späť v časti zaplatenia sumy 249,22 eur, čo predstavuje úhradu istiny vo výške 247,37 eur a poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eur. Súd preto postupoval s poukazom na § 145 ods. 2 CSP a konanie v tejto časti zastavil.

21. Predmetom konania ostal nárok vo výške 17,- eur titulom uplatnenej pokuty. Nárok žalobcu na zaplatenie pokuty 17,- eur vyplýva priamo zo zákona č. 340/2012 Z.z. § 10 (viď bod 13. rozsudku), ktorý stanovil presné podmienky na vznik tohto nároku. Sú to: 1. omeškanie dlžníka s platbami; 2. výzva na zaplatenie; 3. nezaplatenie dlhu v lehote 30 dní. Ako vyplýva z dokazovania žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie nedoplatku výzvou zo dňa 4.11.2019, ktorý prevzala žalovaná (prostredníctvom splnomocneného zástupcu) dňa 27.11.2019. Žalovaná teda mala v lehote do 30 dní, t.j. do 28.12.2019 dlh uhradiť, ak by tak učinila, nevznikol by zákonný nárok žalobcovi na pokutu vo výške 17,- eur.

22. K argumentácii žalovanej, že žaloba bola podaná predčasne a bezdôvodne, nakoľko medzi ňou a žalobcom prebiehala mailová komunikácia o zaplatení dlhu, súd uvádza. Zo žalovanou predloženej mailovej komunikácie je nesporne preukázané, že táto započala - resp. predložený dátumovo prvý email je zo dňa 9.1.2020. Zákonná lehota na zaplatenie dlhu bez toho, aby žalobcovi vznikol nárok na zákonnú pokutu je 30 dní od doručenia výzvy - tak ako to je popísané vyššie, a táto lehota uplynula žalovanej dňa 28.12.2019. Preto súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovanej o nedôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie pokuty 17,- eur a túto pokutu žalobcovi priznal.

O trovách konania súd rozhodol takto:

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 256 ods. 1, 2 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

25. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

26. Žalobca bol úspešný v časti zaplatenia sumy 17,- eur. V časti zaplatenia istiny vo výške 247,37 eur a poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eur súd konanie zastavil z dôvodu úhrady žalovanej. Teda k zastaveniu konania došlo z dôvodu správania sa žalovanej. Avšak žalovaná komunikovala so žalobcom i pred podaním žaloby a prezentovala vôľu uhradiť dlh, ako to vyplýva z mailovej komunikácie od 9.1.2020, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 7.2.2020. Súd sa vzhľadom na uvedené posúdil predmetnú vec posúdil i z pohľadu uplatnenia ust. § 257 CSP.

27. Aplikácia ust. § 257CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, ak sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý v rozhodnutí je potrebné aj náležite odôvodniť. Výnimočnosť prípadu môže spočívať tak v okolnostiach u strán sporu, ale aj v okolnostiach danej veci. Ustanovenie § 257 CSP v zmysle zaužívanej judikatúry nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľe súdu, ale ide o také ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť (uznesenie NS SR z 28.1.2010 sp. zn. 2MCdo/17/2009). Účelom ustanovenia § 257 CSP je teda umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára práve sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť k rozhodnutiu súdu inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa vyplývajú teda buď zo sociálneho aspektu, kedy povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch sa zohľadňujú osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada sa na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže teda súd dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 8.12.2011 sp. zn. II. ÚS 563/2001). Ustanovenie § 257 CSP neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale práve k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znáša svoje trovy konania sám, preto sa javí spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku a pod. (uznesenie NS SR z 18.1.2012 sp. zn. 6MCdo/5/2011).

28. Podľa zásady úspechu vo veci by nárok na náhradu trov konania patril žalobcovi. Po dôkladnom posúdení všetkých uvedených skutočností súd dospel k názoru, že charakter prejednávanej veci

odôvodňuje aplikáciu postupu v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku, a to z dôvodu postoja žalovanej v súdnom konaní ako aj v období pred podaním žaloby, kedy žalovaná komunikovala so žalobcom, dohodla sa na splátkovom kalendári ktorý i plnila. Z tohto dôvodu súd síce úspešnému v konaní žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.